

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาศักยภาพการเกิดและการใช้ประโยชน์ก้าชมีเทนจากแหล่งฝังกลบของชุมชนในประเทศไทย
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	12 หน่วย
โดย	นายมนูญ มาศนิยม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.สติรินทร์เทพ เต้าประษฐ ดร.สุวินล อัศวพิศิษฐ์
ระดับการศึกษา	วิគารกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
ปีการศึกษา	2541

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาศักยภาพการเกิดก้าชมีเทนจากแหล่งฝังกลบของชุมชนในเขตเทศบาลจำนวน 21 เทศบาลใน 16 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 14.7 ของเทศบาลทั้งหมด เพื่อประเมินหาค่าการปลดปล่อยก้าชมีเทนจากแหล่งฝังกลบ โดยใช้ค่าการเกิดก้าชมีเทนจากชั้น (Lo) และ ค่าคงที่ของการถ่ายตัวของก้าชมีเทน (k) ที่กำหนดโดยโมเดล LAEEM ของ USEPA เมริบเทียบกับค่าที่คำนวณได้จากการวัดการปลดปล่อยก้าชมีเทนจากแหล่งฝังกลบจริง ค่า Lo และค่า k ที่กำหนดโดยโมเดล LAEEM มีค่าเท่ากับ $169.9 \text{ m}^3/\text{ton}$ และ $0.05 \text{ l}/\text{yr}$ ในขณะที่ Lo เฉลี่ยของเทศบาลทั้งหมดและกรุงเทพมหานครที่คำนวณได้เท่ากับ 121.4 และ $103.7 \text{ m}^3/\text{ton}$ และค่า k ที่คำนวณได้จากการวัดการปลดปล่อยก้าชมีเทนจากแหล่งฝังกลบในเขตเทศบาลเมืองกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ จากการประเมินการปลดปล่อยก้าชมีเทนด้วยโมเดล LAEEM พบว่าปริมาณก้าชมีเทนที่ปลดปล่อยจากแหล่งฝังกลบทั่วประเทศไทยในปี ค.ศ. 1990, 1994 และ 2010 เท่ากับ 22.8 , 36.3 และ 138.5 Gg ตามลำดับ ซึ่งพบว่าปริมาณก้าชมีเทนที่ประเมินได้จากโมเดล LAEEM ของ USEPA มีค่าสูงกว่าค่าที่ประเมินได้จากการวัดจริงถึงร้อยละ 29.2 , 29.3 และ 29.5 ตามลำดับ

จากการใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้วยโปรแกรม IDRISI เพื่อแสดงศักยภาพในการผลิตกระแสไฟฟ้าจากก้าชมีเทน ด้วยเทคนิคการซ้อนทับข้อมูล (Overlay) โดยใช้ปริมาณการปลดปล่อยก้าชมีเทน จากแหล่งฝังกลบทั่วประเทศไทยที่ประเมินได้ พบว่าริเวณที่มีศักยภาพในการผลิตกระแสไฟฟ้าจากก้าชมีเทนมีทั้งหมด 8 แห่ง ได้แก่ บริเวณจังหวัดเชียงใหม่ ลพบุรี นครราชสีมา หนองบัวลำภู ชลบุรี นครศรีธรรมราช สงขลาและกรุงเทพมหานคร โดยกำลังการผลิต

กระแสไฟฟ้าที่ได้จากทิ้ง 8 แห่งนี้ ในระหว่างปี ก.ศ. 2014-2024 มีประมาณ 125 MW ในจำนวนนี้ประมาณ 50 MW เป็นกำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ได้จากการแหล่งฟื้นกลับของกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ (Keywords) : ก้าวเน้น / แหล่งฟื้นกลับ / ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์